

**ТРИДЕСЕТ И ОСМО НАРОДНО СЪБРАНИЕ
КОМИСИЯ ПО ПРАВНИ ВЪПРОСИ И
ЗАКОНОДАТЕЛСТВО СРЕЩУ КОРУПЦИЯТА**

СТ А Н О В И Щ Е

**на Комисията по правни въпроси и
законодателство срещу корупцията**

ОТНОСНО: Определението на Конституционния съд от 20.09.2000 г., получено на 20.09.2000 г. с приложено искането на група народни представители, с което Народното събрание е конституирано като страна по к.д. № 13/2000 г. за обявяване противоконституционност на Решението от 27 юли 2000 г. на Тридесет и осмото Народно събрание за освобождаване на Благвест Сендов като заместник-председател на Народното събрание.

На редовно заседание, проведено на 28.09.2000 г., Комисията по правни въпроси и законодателство срещу корупцията обсъди Определението на Конституционния съд от 20.09.2000 г., получено на 20.09.2000 г. с приложено искането на група народни

17

представители, с което Народното събрание е конституирано като страна по к.д. № 13/2000 г. за обявяване противоконституционност на Решението от 27 юли 2000 г. на Тридесет и осмото Народно събрание за освобождаване на Благвест Сендов като заместник-председател на Народното събрание.

След станалите разисквания Комисията прие мнение, че искането за установяването противоконституционността на решението на парламента от 27.07.2000 г. /ДВ, бр. 63/2000 г./ за освобождаване на Благвест Сендов от поста заместник-председател на Народното събрание е неоснователно.

1. Заемането на длъжността заместник-председател на Народното събрание не е конституционно гарантирано право на народните представители. Въпросът както за избиране, така и за освобождаване на заместник-председателя на Народното събрание е уреден с Правилника за организацията и дейността на Народното събрание. Според чл. 5 от този правилник освобождаването на заместник-председателя на Народното събрание се приема с гласовете на повече от половината от присъстващите народни представители. Тяхната преценка за основателността на освобождаването не може да се обсъжда от Конституционния съд по същество. На контрол подлежи само спазването на изискването на чл. 5, ал. 1, т. 3 и ал. 3 от правилника.

2. Пред Конституционния съд би могло да се обсъжда само конституционностъобразността на самия Правилник за организацията и дейността на Народното събрание. Конституционният съд може да провъзгласява противоконституционност на законите и другите актове на Народното събрание, а не да се признае по законосъобразността на отделни негови актове.

